Proletari din toate țările uniți-vă!
La luptă pentru cauza Partidului Muncitoresc Romîn fii gata!

Scînteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul X nr. 3 (685) • joi 15 ianuarie 1959 • 8 pag. 30 bani

COLECTIVELE DE CONDUCERE...

UNITATEA INIȚIATIVELOR

„Intreaga activitate a organizației de pionieri din Republica Populară Romînă, ține seama de inițiativa creatoare de vîrsta și de interesele pionierilor".
(Din regulamentul organizației de pionieri din R.P.R.)

inițiază

De fapt începi să te convingi că în unitate a răsărit, puternică, flacăra inițiativei, chiar de cum pășești în holul școlii. Pe un perete e prins un afiș mare, viu colorat, pe care stă scris cu litere de-o șchioapă: „E ceva de reparat în unitatea noastră? Adresați-vă numaidecît „echipei de reparații fulger!" Despre Radu Petre, Gall Vasile, Chetraru Nicolae, Dobrin și Navrea, cei cinci pionieri din clasele a VI-a și a VII-a din care e compusă echipa, nu mai spune nimic afișul. Sînt cunoscuți în toată școala. Cum sînt anunțați că e un geam de chituit, o bancă de reparat, se și înființează unul dintre ei după „specialitate", cu trusa de unelte, și repară stricăciunea.

Dar nu orice inițiativă se numește inițiativă. Totul e să aibă un scop bine gîndit, să folosească școlii. De pildă acum, nu de mult, la sfîrșitul trimestrului I, colectivul de conducere al unității, s-a gîndit cum să stimuleze pe pionierii mai slabi care s-au îndreptat la învățătură la sfîrșitul trimestrului. Tovarășa instructoare a fost de acord. Așa s-a născut ideea „pionierului poștaș". Acesta are sarcina importantă să aducă scrisori de felicitare din partea colectivului de conducere al unității, părinților pionierilor fruntași la învățătură.

Și cîte inițiative nu-și au leagănul în ultima vreme în această unitate! Parcă toți cei 116 pionieri s-au luat la întrecere. Unii s-au gîndit chiar să instaleze și radio și sonerie în școală, cerînd ajutorul tatălui unuia dintre ei, care este radiofonist. Alții...

Și cînd te gîndești că doar în urmă cu un an, despre pionierii Școlii de 7 ani nr. 1 din Orașul Stalin se vorbeau numai lucruri rele...

MARGHIT DASCALU

Pe strada Corbului nr. 8, în raionul Grivița Roșie din București, prin grija Partidului, se clădește o nouă școală. Unitatea de pionieri de la Școala Costeasca, din același raion, a luat inițiativa să ajute la construcția școlii. Succes dragi copii !

controlează

DRAGĂ PRIETENĂ,

Iartă-mă că nu ți-am scris de atîta vreme, dar am avut treburi grozav de multe... Noutăți? Sînt destule. Știi cine-i acum președintă de detașament? Eugenia. Ți-am povestit odată despre ea. Burdușa Eugenia. Chiar la prima adunare m-am ales cu o mustrare din partea ei. A doua zi, a venit, într-o recreație, la mine.

— Haide să vedem caietul de sarcini.

I-am dat caietul de sarcini dar fierbeam. Zice: „De ce trebuie să facă Ileana Cornelia două fotomontaje"?

— Pentru că se pricepe, i-am răspuns.

— Și de ce a făcut numai unul?

— Pentru că, vezi, nu a avut timp — M-am roșit ca o sfeclă.

— Uite, Georgeta, mi-a spus atunci, închizînd caietul de sarcini — așa nu merge. Sarcinile sînt prost împărțite și dacă tu nu știi în primul rînd ce vrei de la ceilalți, cum vrei să meargă treaba?

Mi-a venit să plîng: „Și ce e de făcut?" Imi trecuse dintr-odată tot necazul.

— Nu te necăji, hai să luăm sarcinile pe rînd și să vedem cum le împărțim.

N-am avut timp să terminăm totul în recreația aceea, dar Eugenia a stat cu mine după ore. Am împărțit totul altfel. A mai venit și la adunările noastre de grupă... De cîte ori apărea, îi spuneam în glumă: „Iar ai venit să mă controlezi?" Eugenia zîmbea: „Iar am venit". Intr-o zi am întrebat-o: „De unde știi tu toate acestea, control, îndrumare?..."

— Dar tu de unde le știi?

— De la tine.

— Eu de la tovarășa instructoare.

E o fată grozavă Eugenia asta! Pe cuvînt!

Te salută prietena ta **Popescu Georgeta președinta grupei a III-a cl. a VI-a A. Școala de 7 ani nr. 1 — Giurgiu etc...**

răspund

DETAȘAMENTUL VI

Unitatea de pionieri din comuna „30 Decembrie", raionul Vidra, regiunea București, este una din unitățile fruntașe ale raionului. Nu de mult, la gazeta de perete a unității, a apărut un articol pe care îl reproducem mai jos. El se numește...

...Felicitări !

Putem spune, fără să ne lăudăm, că în unitatea noastră, pionierii din toate detașamentele au obținut rezultate bune. Detașamentul VI (detașamentul claselor a VII-a A și a VII-a B) a luat-o însă înaintea tuturor. La învățătură sînt primii. Frecvența cea mai bună din școală tot ei o au.

Cu pionieri ca Sima Paula, președinta detașamentului, Andrei Constantin, Savu Petre și atîția alții, unitatea noastră se mîndrește.

Impreună cu detașamentul, ei au ajutat la culesul căpșunilor, la culesul smeurei, la selecționarea semințelor la Combinatul Agro-Alimentar „30 Decembrie" de la noi din comună. Conducerea Combinatului ne a dat să creștem păsări, porci și iepuri. Aceasta este un semn de mare încredere. Din inițiativa detașamentului VI a început și construirea de către pionieri a unui obor pentru păsările și animalele pe care noi le vom hrăni și îngriji. La cercul cineaștilor, condus de Andrei Constantin din clasa a VII-a A am văzut, cu ajutorul diafilmelor, imagini interesante din istoria patriei, din viața plantelor, din viața animalelor.

Iată cîteva dintre inițiativele și realizările pionierilor detașamentului VI. De aceea colectivul de conducere al unității felicită detașamentul claselor a VII-a A și a VII-a B și le urează: „Tot așa și în trimestrul II !"

Colectivul de conducere al unității de pionieri din Școala de 7 ani com. „30 Decembrie".

DOUĂ ADUNĂRI DE NEUITAT

Prima adunare, de neuitat, a fost aceea în care Popescu Vintilă a fost ales președinte de detașament. E greu să uiți o asemenea adunare. A fost un vis, o adevărată feerie... Și cum să nu fie așa cînd băieții, care mai de care, susțineau propunerea ca Vintilă să fie ales președinte?

— Invață bine.

— E prietenos.

— Se pricepe la sport.

Și, ca o încununare a calităților lui Vintilă, la sfîrșitul adunării, o pădure de mîini s-a ridicat în favoarea lui. Era ales.

După aceea, Vintilă a avut multă treabă. A primit semnele distinctive, și le-a cusut pe mîneca hainei, s-a privit în oglindă...

A doua zi i-a adunat pe președinții de grupe din detașamentul său. Cu programul de activități în mînă, el le-a spus:

— De mîine, ne apucăm de lucru.

A treia zi, după cursuri, s-a mirat:

— Cum, încă nu ne-am apucat de lucru? Atunci trebuie să începem neapărat mîine!

A patra zi la fel:

— Dar n-am făcut nimic. Dar de mîine...

Și la sfîrșitul lunii:

— Cum, într-adevăr n-am făcut nimic pînă acum?

Și atunci a avut loc cea de a doua adunare... de neuitat. Dar aceasta n-a mai fost deloc un vis. Nici măcar o feerie. Ah, cum să uiți o asemenea adunare? Căci s-au ridicat băieții și au început:

— Vintilă n-a făcut nimic.

— Colectivul de conducere a fost leneș.

— Nu s-a îndeplinit nici jumătate din programul de activități!

— Trebuie să-i criticăm la gazeta de perete!

— Noi am avut încredere în ei, dar degeaba...

A doua zi, Vintilă a avut multă treabă. Impreună cu președinții de grupe, a organizat chiar în ziua aceea o după-amiază a strîngerii fierului vechi. Și, cum în programul de activități erau trecute și vizionări de filme, a treia zi tot detașamentul a fost la cinematograf. Apoi, în săptămîna următoare, a avut loc o întîlnire cu muncitorii de la „Oțelul Roșu". Cîteva zile mai tîrziu, s-a ținut o întrecere sportivă cu școala din vecinătate. Nu după mult, a fost pusă la punct biblioteca detașamentului.

Și așa mai departe.

AL. OVIDIU ZOTTA

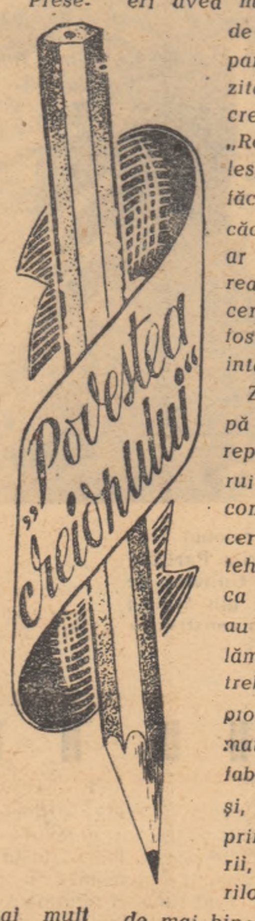
Din viața pionierească

Cum să traducem în viață Hotărîrile Plenarei a V-a a C.C. al U.T.M.

Adunările cu temă sînt forme de activitate proprii organizației de pionieri. Ele sînt pregătite de către detașamente și au ca scop — așa cum se arată în Hotărîrile Plenarei a V-a a C.C. al U.T.M. — să trezească la pionieri interesul și dragostea pentru muncă, pentru cuceririle științei și tehnicii, interesul și dragostea pentru anumite obiecte de studiu etc.

Cîțiva pionieri din detașamentul clasei a V-a sînt „certați" cu matematica; în clasa a VI-a sînt vreo cîțiva pentru care regulile de purtare și disciplina din timpul orelor sînt „cerințe prea mari"; cartierul în care se află școala este de nerecunoscut. Mulți dintre pionieri aproape că nici nu știu că alături de școala lor, în urmă cu 10—15 ani era loc viran, gropi și băltoace. Astăzi, acolo s-a înălțat o fabrică, o creșă și un bloc muncitoresc; racheta cosmică sovietică și-a ocupat locul în marea familie a sistemului nostru solar. Iată cîteva teme care pot constitui subiectele unor adunări cu temă:

„Povestea creionului"

Cînd colectivul de conducere al detașamentului a propus această temă, pionierii au rămas mirați: „de ce tocmai povestea creionului?" Presedintele detașamentului, Schulz Paul, a știut să argumenteze scurt și precis: „întîi și-ntîi am observat că mulți dintre colegii noștri strică mereu creioanele. În al doilea rînd veți vedea cîte surprize ne rezervă acest obiect foarte obișnuit și „neînsemnat".

După ce s-a hotărît data adunării, colectivul de conducere al detașamentului, cu ajutorul tovarășei instructoare, a început pregătirile.

Pionierii au dat o mare importanță acestor pregătiri. Au strîns material, l-au selecționat și participanții la această acțiune s-au trezit că și-au însușit de fapt o mulțime de cunoștințe. Planul de acțiune prevedea o sumedenie de puncte și, cu toate că pînă la data adunării era mai mult de două săptămîni, fiecare pionier avea multe de făcut.

Un grup de pionieri trebuia să facă un scurt istoric al originii creionului și importanța lui. Alt grup trebuia să procure pentru adunare materialul necesar fabricării creionului (lemn, de anin, tei, pin, apoi plumb, cositor, grafit, humă etc) și totodată să confecționeze un panou din care să reiasă tot procesul tehnologic de fabricare a creioanelor. Alți pionieri au făcut punctajul pentru concursul ghicitoare fulger cu tema „Ce mărci de creioane cunoașteți? Cîțiva pionieri trebuiau apoi să pregătească invitațiile pentru tovarășii profesori, să amenajeze sala, să confecționeze o hartă a R.P.R. unde să însemne fabricile de creioane de la noi din țară.

În sfîrșit, un grup de pionieri avea misiunea importantă de a pregăti a doua parte a adunării: vizitarea fabricii de creioane din oraș, „Republica". Bineînțeles, pregătirile erau făcute „în secret", căci altfel ce farmec ar mai fi avut adunarea dacă rezultatele cercetărilor lor ar fi fost cunoscute dinainte de către toți?

Ziua adunării... După ceremonial, cîte un reprezentant al fiecărui grup de pionieri a comunicat rezultatul cercetărilor, iar trei tehnicieni de la fabrica „Republica", care au fost invitați au dat lămuriri prețioase întrebărilor puse de pionieri. Le-au arătat materialele necesare fabricării creionului și, înainte de sfîrșitul primei părți a adunării, au dăruit pionierilor un creion urias de mai bine de o jumătate de metru pe care era scris: „pentru prietenii noștri, pionierii".

Partea a doua a adunării, după cum știți, a fost vizita la fabrica „Republica"... Păcat că n-ați văzut ce ochi mari au făcut acolo unii pionieri de cîte au văzut prin secții. Mașinile uriașe, oamenii care le mînuiau, întreaga fabrică din care ies aceste „mărunțișuri", creioanele cu care se aștern însă versuri, se rezolvă ecuații, se proiectează mașini și clădiri uriașe. Adunarea a făcut ca și toți pionierii Școlii de 7 ani nr. 3 germană din Sibiu să prețuiască de abia acum, cu adevărat, prietenul lor, creionul.

„COSMOS U.D-12"

— Pămînt 1! Pămînt 1! Aici Pămînt 2! „Cosmos U. D.—12" a trecut acum cîteva clipe pe orizontul 1 al stației. Peste 1'35" racheta va ateriza.

Un ecran asemănător celuia de televizor, se luminează brusc și apare o rachetă în poziție oblică, care, lăsînd în urmă o dîră de foc, se îndreaptă spre globul pămîntesc.

Incă un minut și lumina s-a aprins. Pe scenă a apărut un grup de cinci astronauți, îmbrăcați în costume speciale, asemănătoare celor ale scafandrilor. Șeful expediției, pionierul Gavriș Vasile, își scoate casca de astronaut de pe cap.

— Vă salutăm, dragi colaboratori! Racheta noastră, „Cosmos U.D.—12" se reîntoarce după o călătorie îndelungată în sistemul nostru solar.

Plouă cu întrebări:

— Ce viteză a atins racheta voastră?

— Ce ați descoperit pe planetele vizitate?

— La 2 ianuarie 1959 U.R.S.S. a lansat prima rachetă cosmică — explică șeful echipajului. Ea a devenit a zecea planetă a sistemului nostru solar. Aceea a fost o rachetă balistică a cărei orbită a fost stabilită prin calcul. De atunci U.R.S.S. a construit noi și noi tipuri de rachete cu mult mai perfecționate cum este „Cosmos U.D.—12" care se mișcă cu ajutorul a două sisteme: propulsia prin ardere, pentru pătura atmosferică și propulsia fotonică pentru spațiile interplanetare. Și acum să vă povestim ce am văzut pe planetele cercetate de noi.

Lumina se stinse din nou, pe ecran se proiectau acum, în culori minunate, imagini din Lună, planetă moartă, dar cu uriașe zăcăminte de diverse metale; șesurile întinse și sărace, cu vegetație albăstruie și cu întinse pustiuri de pe Marte; stînci înalte, biciuite de ploaie și grindină la poalele cărora se sparg valuri cenușii, reprezentînd veșnic înneguratul Venus; iată și planeta Pluton, cea mai îndepărtată din sistemul nostru solar, cu o densitate de trei ori mai mare decît a Pămîntului.

Lumina s-a reaprins. Fermecătoarea călătorie printre aștri s-a sfîrșit.

*

Oricine înțelege că cele de mai sus reprezintă de fapt o adunare cu temă. Ea poate fi organizată în orice unitate sau detașament. Pentru aceasta sînt necesare cîteva lucruri simple și la îndemîna oricui. Important este însă ca întreg colectivul de pionieri să participe la pregătirea adunării și mai ales să fie folosite din plin diversele cercuri. În rîndurile de mai jos sugerăm care anume cercuri ar putea să se ocupe de diversele părți constitutive ale adunării: planșe pe pereți reprezentînd diverse tipuri de rachete — cercul micilor tehnicieni. Peisaje de pe alte planete — cercul micilor geografi, în colaborare cu cercul de desen. În privința florei și faunei, poate colabora și cercul micilor naturaliști.

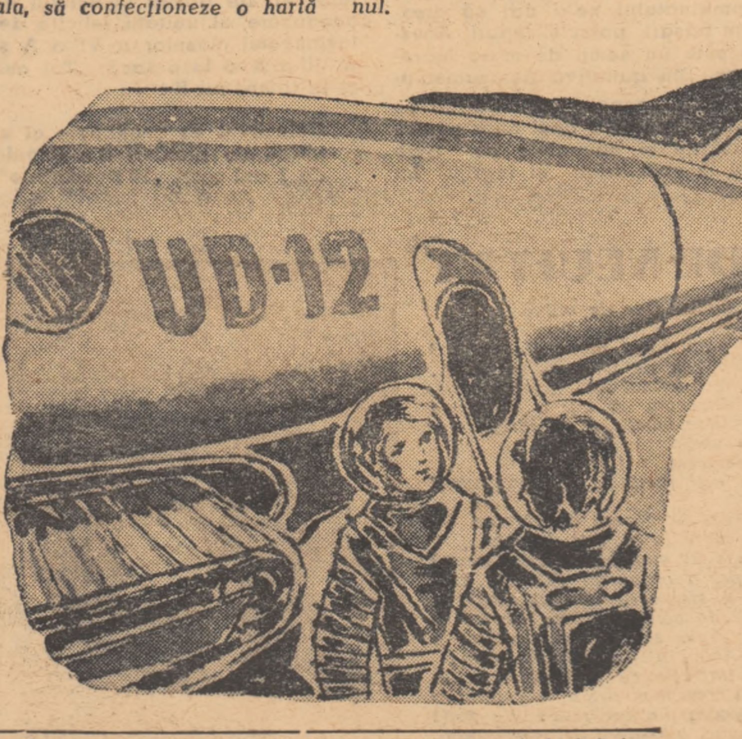
Ecranul — alcătuit dintr-o ramă de lemn sau carton și tifon. Luminat din spate, va da o imagine estompată de mare efect — Cercul de mîini îndemînatice.

Racheta — din lemn sau metal. La coadă are un tub de metal, bine îndesat cu clorat de potasiu și sulf în părți egale, care aprinse, aruncă un jet asemănător celui al unei rachete — cercul micilor tehnicieni și al micilor chimiști amatori.

Diafilmul pentru proiecție se găsește în comerț și este realizat de curînd de studioul „Ion Creangă".

Costumele de astronauți — treninguri, gîtuite pe mîneci și pe picioare din loc în loc cu sfoară sau elastic. Casca, de carton cu celofan.

IN CONCLUZIE

Am prezentat două adunări cu temă. Din descrierea lor se desprind cîteva probleme:

Adunările au fost pregătite de pionieri. Este rezultatul muncii lor. În timpul desfășurării adunării, pionierii au fost cei ce au vorbit și tot ei au fost cei care au muncit pentru pregătirea ei. Tovarășii profesori, diriginți și învățători, i-au ajutat pe copii și i-au îndrumat în tot timpul pregătirii și desfășurării adunării. Fiecare pionier, sau grup de pionieri, din detașament, a avut de îndeplinit cîte o sarcină concretă.

Cele două adunări cu temă n-au repetat anumite lecții neînțelese în timpul orelor de clasă. Dimpotrivă, pregătirea lor a contribuit la lărgirea cunoștințelor celor ce au pregătit-o.

Hotărîrea Plenarei a V-a a C.C. al U.T.M., mai arată că detașamentele trebuie să organizeze adunări în care să se vorbească despre realizările oamenilor muncii conduși de către partid, despre prietenii și dușmanii poporului. De asemenea să se organizeze cît mai multe adunări cu temă care să vină în sprijinul însușirii temeinice a cunoștințelor. Pregătirea unei adunări cu temă se face în decurs de cel puțin o lună de zile. Este necesar acest timp atît pentru pregătirea temeinică a adunării, cît mai ales pentru a nu cere pionierilor să-și neglijeze pregătirea lecțiilor.

Pagină redactată de: M. Sava, I. Neder și A. Weiss

S-A CREAT O NOUA UNITATE DE PIONIERI

In apropierea orașului nostru se află cătunul Dealul Viilor. Pînă nu de mult, la Școala de 4 ani din cătun n-a existat organizație de pionieri. In anii trecuți, numărul școlarilor de acolo era mic. Anul acesta însă, fiind mai mulți copii de vîrstă pionierească, s-a văzut că este cu putință formarea unei unități de pionieri și acolo.

— Ce-ar zice pionierii din detașamentul clasei a VII-a A dacă li s-ar acorda sarcina să se ocupe de pregătirea școlarilor de acolo pentru a deveni pionieri? — ne-a spus tovarășa instructoare într-o zi pe la sfîrșitul lunii noiembrie.

Toți pionierii au fost nespus de bucuroși. Propunerea tovarășei instructoare ne-a entuziasmat.

— Primii pionieri să fie primiți chiar de detașamentul nostru — a propus Urdea Viorel, președintele detașamentului.

S-a discutat apoi despre ceea ce avem de făcut.

— Eu am să le vorbesc despre cîteva din acțiunile grupei mele — a spus Ferezan Maria președinta grupei I-a.

— Eu vorbesc despre ultima noastră acțiune, din duminica trecută, a completat Moraru Marcel.

Cîteva zile mai tîrziu, detașamentul nostru a poposit la școala din cătunul Dealul Viilor.

Am discutat mult cu viitorii pionieri. Ferezan și Moraru și-au îndeplinit întrutotul angajamentul. A vorbit și tovarășa instructoare despre cravata roșie și insignă, despre drapel și angajamentul pionieresc. Deși cunoșteam ceea ce simbolizează toate acestea și noi eram numai ochi și urechi. Eram emoționați, atunci cînd a vorbit despre eroismul și curajul acelora care și-au dat viața pentru dreptate, libertate și o viață mai bună...

Prima noastră vizită, la școala din cătunul Dealul Viilor, s-a încheiat cu cîntecul pionieresc „Am cravata mea" pe care l-au învățat destul de repede și viitorii pionieri.

4 decembrie 1958. Ziua mult așteptată a sosit. Cei mai buni școlari din cătunul Dealul Viilor au depus angajamentul și au primit cravata roșie în detașamentul clasei a VII-a A, sub drapelul unității noastre. A fost o zi de neuitat. Clipa în care s-a rostit angajamentul solemn și au fost înmînate cravatele roșii ne-au amintit de ziua cînd am devenit și noi pionieri. Emoțiile și bucuria lor erau și ale noastre.

Intr-o duminică dimineața, cîțiva pionieri din detașamentul nostru, însoțiți de tovarășa instructoare au fost iarăși oaspeții celor din cătunul Dealul Viilor. Erau destui pionieri acolo, așa că se putea alcătui o unitate. In duminica aceea s-a desfășurat ceremonialul de creare a noii unități. La Școala de 4 ani din cătunul Dealul Viilor s-a organizat primul careu pionieresc...

Dar prietenia dintre noi nu s-a sfîrșit. In aceeași zi s-a discutat cu președinții de grupă cum să organizeze acțiuni interesante și atractive. Președintele unității a fost pregătit să știe singur cum să organizeze activitatea pionierilor. La despărțire le-am făcut o invitație: în timpul vacanței de iarnă să ne facă neapărat o vizită. Le-am promis că în cinstea venirii lor vom organiza o adunare frumoasă.

Pioniera POȘTOIU EUGENIA
det. I cl. a VII-a A unit. de pionieri nr. 3 — Sighișoara

BOMFAIERUL

Incă din primele ore de atelier, glumele pe socoteala lui Păunescu Mihai, nu mai conteneau:

— Cum merge treaba, Mihai? — i se adresa cîte un coleg.

— Lasă-l în pace! — intervenea altul, în bătaie de joc. — Nu vezi ce „îndemînatic" este? Și-a strivit pînă acum patru degete.

Mihai îi lăsa în pace și-și vedea liniștit de treabă. Dorea cu orice preț să dovedească colegilor că el, Mihai nu-i un „papă lapte". Și lucrul acesta l-a dovedit din plin în ziua cînd a terminat piulița fluture, una din piesele cele mai dificile ale bomfaierului. Profesorul a examinat atent piulița, i-a măsurat dimensiunile și, zîmbind, i-a spus lui Mihai:

— Bravo, ai executat piesa fără nici o greșeală. Ia veniți băieți, să vedeți și voi!

— Cum ai reușit să termini așa repede piesele?

— Să căutăm împreună secretul, interveni profesorul, văzînd că Mihai nu răspunde. Și pentru ca să ne fie mai ușor, propun să-i facem o vizită acasă. Ne primești Mihai?

— Sigur că da, poftiți, răspunse Mihai bucuros.

Mihai și-a primit musafirii chiar în ziua aceea. Numai că, în loc să-i primească în casă, ca de obicei, i-a poftit în magazie. Și „secretul" a ieșit îndată la iveală: cu cîteva scule, Mihai și-a făcut un mic atelier și tot ce învăța la școală, lucra și acasă. Așa se face că, în puțin timp, el a reușit să lucreze cu multă îndemînare și pricepere.

— Mihai mai are un „secret" pe care trebuie să-l cunoașteți și voi, continuă profesorul. Vrea să se facă mecanic. Așa-i Mihai?

— Da, am îndrăgit această meserie de la unchiul meu și i-am promis că voi lucra împreună cu dînsul cînd voi fi mare. Numai să reușesc examenul de admitere...

— De asta nici nu mă îndoiesc — răspunse profesorul.

...In ziua de 28 decembrie toți elevii clasei a VI-a B de la Școala elementară nr. 11 din orașul Constanța, au raportat profesorului că bomfaierele sînt gata. Mihai le-o luase însă cu mult înainte

ANA COZMITA

Intr-o singură zi

Pionierii și școlarii din comuna Ștefan cel Mare, raionul Fetești, au continuat acțiunea patriotică de colectare a fierului vechi și în timpul vacanței. Intr-o singură zi ei au predat peste 3000 kg. fier vechi.

TE-AM PRINS

PUNCT DE VEDERE...

Banc Gheorghe, elev în clasa a VI-a B, la Școala de 7 ani nr. 15 din Arad, a devenit de la un timp încoace un bătăuș fără pereche. Insă dibăcia lui Banc constă tocmai în iscusința cu care-și alege partenerii. Cei din clasele I-a, a II-a, a III-a, a IV-a, și în special toți cei care sînt mai mici decît el, și nu au frați mai mari care i-ar putea apăra sînt „preferații" lui.

De, cu asemenea adversari problema apărării nu se pune niciodată și întotdeauna „victoria" este asigurată.

„Secretul" succeselor

La Tomnatic, o comună din raionul Sînnicolaul Mare, ne-a fost dat să aflăm „un secret". Un aspect al succeselor pe care le obțin pionierii de aici.

De curînd în clasa a VII-a învață copii romîni și germani.

Cunoșteam în această clasă un băiat pe nume Dumitru. Dumitrașcu Dumitru. Pe atunci nu prea învăța bine. Nici prea vorbăreț nu era.

— De ce n-ai știut, Dumitre, la fizică?

Lăsa privirile în pămînt și înălța din umeri.

Acum însă lucrurile s-au schimbat.

— Cum mai merge cu învățătura? l-am iscodit.

— Bine — răspunse băiatul, sigur de sine.

Și ne-am convins. In ultima vreme Dumitru s-a îndreptat mult la învățătură. A obținut numai note bune. Am aflat că tot de curînd, băiatul și-a făcut un prieten: Grass Kurt. Se joacă împreună, merg la cinematograf, iar lecțiile tot împreună și le fac. Cînd unul din ei nu știe ceva, celălalt îi dă explicațiile necesare. Așa se face că, în scurtă vreme, din această prietenie au apărut... doi fruntași la învățătură: Dumitru și Kurt.

O ECHIPĂ AȘA CUM TREBUE

Intre cele două școli din comuna — romînă și germană — s-au disputat o sumedenie de meciuri de fotbal. Victoria era cînd de partea unei echipe, cînd de partea celeilalte.

Chiar dacă meciurile erau aprig disputate, se vedea totuși că ambelor echipe le mai lipsesc 2—3 jucători buni.

— Ce-ar fi să ne unim?... Să facem o singură echipă de fotbal!...

Ideea a fost găsită bună. Din cele două echipe a fost altcătuită una singură. In felul acesta lipsurile din formație au dispărut. Mai mult chiar: noua echipă de fotbal, alcătuită din pionieri romîni și germani, poate să facă față cu succes, celor mai grele meciuri.

Multe ar mai fi de spus despre acțiunile comune ale pionierilor romîni și germani din Tomnatic. In vară au fost pe cîmp ca să stîrpească gîndacul de Colorado. Rezultatul muncii lor a fost peste așteptări. Au stîrpit aproape 30.000 de gîndaci; apoi, nimeni nu va uita zilele în care au fost la culesul viilor, serile de basm, vizionările de filme... O mulțime de acțiuni și succese!

★

Cred că acum vă este clar, dragi cititori, că, de fapt, „secretul" despre care vă vorbeam la început nu este un... secret. Succesele obținute se datorează, în bună parte, unui lucru nespus de prețios: prietenia.

EMIL DOBRESCU

Kurt și Dumitru, cei doi prieteni

Tineretul se pregătește să sărbătorească Centenarul Unirii

Impreună cu întregul nostru popor, tineretul se pregătește să sărbătorească Centenarul Unirii Țărilor Romîne.

In fabrici și uzine, universități și școli, la case de cultură, la cămine culturale și la cluburi, tinerii pregătesc adunări festive, manifestări cultural-artistice, conferințe și simpozioane care evocă luptele duse de masele populare și de intelectualii patrioți pentru Unirea Țărilor Romîne și totodată oglindesc activitatea entuziastă a oamenilor muncii în zilele noastre pentru construirea socialismului. Echipele artistice ale tineretului pregătesc spectacole, repetă piese și învață noi cîntece și poezii închinate Unirii și construcției socialiste în patria noastră. Se pregătesc gazete de perete și fotomontaje festive. In școli, la casele de cultură și cluburi studențești vor avea loc întîlniri ale tinerilor cu scriitori și artiști care vor vorbi despre acțiunile maselor și personalităților de seamă pentru înfăptuirea Unirii, despre marile realizări ale poporului nostru și despre sarcinile ce revin tineretului pentru continua înflorire a patriei. Cenaclurile literare ale tineretului vor organiza ședințe speciale dedicate acestui eveniment.

In organizațiile U.T.M. se vor ține expuneri pe tema Unirii Țărilor Romîne, iar în organizațiile de pionieri vor avea loc serbări. Joile tineretului, premergătoare zilei de 24 ianuarie, vor avea ca temă împlinirea a 100 de ani de la Unirea Țărilor Romîne. Se vor organiza concursuri „Cine știe cîștigă" și „Drumeții veseli" pe tema acestui important eveniment.

Organizațiile U.T.M. și pionierilor vor lua sub patronajul lor monumente și locuri istorice legate de actul Unirii. In ziua de 24 ianuarie, delegații de tineri vor depune coroane de flori la aceste monumente. Tinerii și pionierii vor face excursii și vizite la muzee, la locuri istorice și la expozițiile consacrate Centenarului Unirii.

In cinstea zilei de 24 ianuarie vor fi primiți noi pionieri care vor alcătui „Promoția 100 de ani de la Unirea Țărilor Romîne".

*

Cu prilejul sărbătoririi Centenarului Unirii Țărilor Romîne, Societatea pentru răspîndirea științei și culturii a pregătit un ciclu de conferințe închinate acestui eveniment.

CRISTALUL ROMÎNESC

Privind un vas de cristal, cu mii de răsfrîngeri sclipitoare, aproape nu-ți vine să crezi că limpezimea lui minunată e alcătuită din... fire de nisip! Dacă-i vei întreba însă pe muncitorii fabricii de sticlărie „București", ei îți vor confirma acest lucru. Fiindcă, nu de mult, harnicul colectiv de acolo a reușit să fabrice — pentru prima dată în țara noastră — cristal de cea mai bună calitate. Firește, la nisip se adaugă diferite materii chimice și asupra lui acționează temperatura uriașă a cuptoarelor. Totuși, de cîtă pricepere, măiestrie și răbdare e nevoie pentru a realiza grațioasele cristaluri... Ca să înțelegi asta, e de ajuns să-l privești cum lucrează pe meșterul presar Vinciotty Iosif (foto 1) sau pe meșterul Ferdinand Lanchars (foto 2) (Acesta din urmă are aproape 50 de ani de meserie). Mîinile lor iscusite dau viață vaselor înflorite pe care le vedeți în fotografia 3, și cărora tehnologul Claudia Saidac nu le poate găsi nici un cusur.

Fotoreportaj de GR. PREPELIȚA

CE E NOU?

Folosirea izotopilor radioactivi produși în reactorul atomic de la centrul de cercetări nucleare al Institutului de Fizică Atomică din țara noastră ajută la înregistrarea unor noi succese în diferite domenii. De curînd, la fabrica de îngrășăminte chimice „Petru Poni"-Valea Călugărească, cu ajutorul izotopilor radioactivi, s-au putut constata unele deficiențe tehnice în fabricarea îngrășămintelor. Inlăturarea acestor deficiențe va duce la îmbunătățirea fabricării pe viitor a superfosfaților atît de necesari agriculturii.

Acoperișuri, balcoane, verande din mase plastice, mult mai ușoare și tot atît de rezistente ca metalele; o barcă din stereoplast, lesne de ridicat cu o singură mînă; haine mult mai trainice decît cele de lînă. În viitorul cel mai apropiat, toate aceste lucruri vor fi o realitate în țara noastră, căci la Institutul de Cercetări Chimice a fost pus la punct procedeul de fabricare a unor noi mase plastice necunoscute în țara noastră. Acestea aduc mari noutăți și în fabricarea mobilei. Mii și mii de mobile, gata finisate, trainice și elegante vor fi ușor de întreținut, spălîndu-se cu apă. Zi de zi, gama maselor plastice se îmbogățește, venind să înlocuiască cu succes materialele naturale.

Mama Ilenei

Jur-împrejur plutește o lumină viorie. Liniște. Se aude doar cîntecul fin, avîntat, al sutelor de mașini de cusut, rînduite ca într-o mare orchestră, condusă de un dirijor însuflețit.

La una dintre mașini, o muncitoare oacheșă zorește să încheie o rochiță înflorată. Degetele petrec stofa, energic, cu siguranță, sub vîrful acului harnic, care joacă nevăzut, ca un fir de lumină, alergînd parcă pe dunga tivului. Se prind mînecuțele, gulerașul și... încă o rochiță e gata! Care fetiță o va purta? Și, a cîta rochiță o fi de azi dimineață? A șaptezecea, a optzecea?

Didina Crețu, privește o clipă rochița frumoasă, abia terminată: „Numai bine i s-ar potrivi Ilenei" — gîndește ea, mîngîind-o cu palma. O să-i cumpere și ei una, modelul ăsta. Are destule rochițe, că-i place s-o poarte frumos, dar o să-i mai ia una. Numai 9 și 10 are la școală. Dar nu de asta o poartă numai cu rochițe noi, frumoase. Așa vrea. Să-și răscumpere o amărăciune de demult. Or fi mai bine de douăzeci și cinci de ani de atunci. N-a uitat și nici nu poate uita vreodată.

...Era cam de vîrsta Ilenei. Poate chiar așa arăta: puțintică la trup, sfioasă, cu ochi mari.

Nici nu terminase bine cele patru clase primare și tatăl, om nevoiaș, a dat-o la stăpîn. Acolo, în Sașcut. La „doamna Clara", croitoreasa, cea cu odăile pline cu mașini de cusut. Mai erau și alte fete cu ea, la ucenicie. Șapte erau toate. Amară pîine a mîncat acolo...

Viscolul iernii o găsea adesea în mijlocul străzii înghețată bocnă, cu căldările pline de apă în mînă. O căra de la cișmea. Departe mai era cișmeaua și frigul îți îngheța inima. Dar stăpîna nu voia să știe de așa ceva. Te împingea în viscol să cari apă. Didina blestema și-și înghițea lacrimile. Uita însă totul cînd punea mîna pe ac și însăila la vreo rochiță. Atunci, ochii i se luminau. O bucurie nespusă îi cuprindea sufletul. Voia să învețe cît mai repede meșteșugul, să se facă croitoreasă. Croitoria însă n-a învățat-o acolo, la „doamna Clara".

Mama Ilenei e acum muncitoare fruntașă, la Fabrica de Confecții „Gheorghe Gheorghiu-Dej". Ne-a mărturisit și nouă amărăciunea ei de demult:

— Eu... n-am purtat rochiță nouă cînd eram ca Ileana, ca fata mea! — a spus ea emoționată. Mi le croiam numai din vechituri. Alta-i viața acum. Mă bucur că ni-s copiii fericiți și cresc fără grijă, ca florile. De asta o port numai cu rochițe noi și frumoase pe Ileana.

AL. DINU IFRIM

reportaj — știri — informații — noutăți tehnice — reportaj

Noile inițiative ale Guvernului Sovietic în problema germană

Au trecut aproape 14 ani de la terminarea războiului... 14 ani de cînd soldații sovietici Egorov și Kantaria au suit pe Reichstag, steagul roșu al Uniunii Sovietice, acolo, la Berlin, în orașul acoperit de ruinele războiului. De 14 ani, există însă o situație nefirească. Nu s-a încheiat pînă acum un tratat de pace cu Germania, în ciuda numeroaselor eforturi și inițiative ale Uniunii Sovietice singura dintre Marile Puteri care a căutat să ofere statului învins posibilitatea de a se dezvolta pașnic, fără restricții economice impuse și mai ales, fără tendințe de răzbunare.

La 10 ianuarie, guvernul sovietic a adresat o notă guvernului S.U.A. și altor state interesate în care sînt prezentate noi propuneri pentru grabnica încheiere a unui tratat de pace cu Germania. Oamenii sovietici, cei a căror strădanie a făcut să țîșnească în cosmos prima planetă artificială, au făcut aceste propuneri pornind de la principii umane și juridice recunoscute. Proiectul sovietic face posibilă unificarea Germaniei pe baze pașnice și democratice și dă posibilitate celor două state germane existente azi, R.D. Germană și Republica Federală Germană, să participe ele înșile la pregătirea proiectului de tratat.

De situația nefirească de care am vorbit, profită puterile capitaliste în frunte cu S.U.A. care știu că în condițiile semnării unui asemenea tratat n-ar mai putea să continue militarizarea părții occidentale a Germaniei, care ar ieși astfel și din rîndurile Pactului războinic al Atlanticului și așa, bîntuit de contradicții. Acesta este principalul motiv pentru care guvernele puterilor occidentale nu numai că nu au prezentat propuneri constructive în problema germană dar n-au discutat niciodată în mod serios propunerile și contrapropunerile repetate ale guvernului sovietic, dornic să contribuie la crearea unei depline atmosfere de pace în Europa.

Propunerile sovietice garantează Germaniei deplină suveranitate și răspund atît intereselor R.D.G. cît și R.F.G.

Poporul german a dat lumii geniul măreț al lui Karl Marx, simfoniile lui Beethoven, a dat versurile lui Goethe și Schiller. Datorită eforturilor Uniunii Sovietice, acest popor talentat va reuși să contribuie el însuși la instaurarea unei păci durabile.

GHEORGHE TOMOZEI

VIZITA TOV. A. I. MIKOIAN IN S.U.A.

Răspunzînd invitației ambasadorului U.R.S.S. la Washington M. A. Menșikov tov. A. I. Mikoian a sosit în S.U.A. pentru a-și petrece o parte din concediul de odihnă.

Vizita tov. A. I. Mikoian a stîrnit un mare interes în rîndurile poporului american.

Au avut loc întîlniri cu unii conducători ai S.U.A. în care s-au discutat probleme principale ale situației internaționale și ale comerțului dintre cele două state.

În trecere prin diferite orașe tov. A. I. Mikoian a fost invitat de unii oameni de afaceri pentru a vizita unele întreprinderi, unități comerciale sau instituții. In orașul Cleveland statul Ohio (S.U.A.) oaspetele a vizitat o uzină a societății de utilaj electric, „Lincoln Electric Company" și a stat de vorbă cu muncitorii, interesîndu-se de condițiile lor de trai și de muncă.

La uzinele de automobile Ford din Detroit în secția motoarelor s-a legat o scurtă convorbire cu un grup de muncitori. La întrebarea tov. A. I. Mikoian în legătură cu atitudinea lor față de cauza menținerii păcii, a fost dat același răspuns ca al muncitorilor uzinei „Lincoln Electric Company": „Muncitorii sînt împotriva războiului!"

La Chicago ca și la San Francisco tov. A. I. Mikoian, în cuvîntul său s-a referit la primirea călduroasă care i s-a făcut exprimîndu-și satisfacția față de năzuințele pentru pace ale poporului american și cel sovietic.

Presa americană acordă o tot mai mare atenție vizitei tov. A. I. Mikoian. Majoritatea opiniei publice consideră această vizită ca o posibilitate pentru îmbunătățirea relațiilor dintre U.R.S.S. și S.U.A. și lărgirea relațiilor comerciale dintre cele două țări.

PENTRU PACE, PENTRU UN TRAI MAI BUN

...manifestează nenumărați oameni simpli din Anglia. In prima fotografie: o coloană de femei — soții ale fermierilor — care demonstrează pentru apărarea drepturilor lor. Pe panoul purtat de tînăra familie din fotografia a doua, sînt numai două cuvinte, dar nespus de grăitoare: „Dezarmare nucleară!"

RADIO CLOB

- *Aflîndu-se într-o vizită oficială în India, președintele Consiliului de Miniștri al R. D. Germane, Otto Grotewohl, l-a vizitat, la 12 ianuarie a.c., pe Jawaharlal Nehru, primul ministru al Indiei. Apoi, Otto Grotewohl l-a vizitat pe vicepreședintele Indiei, Sarwapalli Radhakrishan.*
- *La dorința populației din Congo de a-i acorda independența națională, imperialiștii belgieni răspund cu gloanțe. La Leopoldville (Congo belgian) au fost uciși, în luptele care au durat trei zile între populația locală și trupele și poliția belgiană 175 de locuitori congolezi.*
- *Cunoscînd primejdia în care se află viața eroului național grec Manolis Glezos, împotriva căruia reacțiunea din Grecia a intentat un proces mincinos, criminal, numeroși cetățeni din Grecia și din întreaga lume protestează. Din Arcadia, Eubea, Achaia și din multe alte localități grecești precum și din alte țări sosesc la Atena nenumărate scrisori prin care se cere eliberarea lui Glezos, încetarea represiunilor împotriva democrației și restabilirea legalității în Grecia.*

Copiii Franței

Căruia dintre voi nu i-a rămas adînc întipărit în suflet chipul luminos și drag al lui Gavroche, micul erou al poporului francez... Copil al străzilor pariziene, a murit cu un cîntec simplu și vesel pe buze și cu fluturarea unui surîs, legănată în ochii larg deschiși, să îmbrățișeze cerul. Fiindcă alături de el, prin fumul bătăliilor, fîlfîia steagul Comunei. Fiindcă în ultimul său vis, Gavroche întrezărise libertatea Franței, viitorul ei senin care se vestea pe baricade.

**

...S-au scurs de atunci multe decenii. Alți copii cutreieră străzile Parisului. Dar ei nu au nici libertatea, nici viața fericită pe care a visat-o Gavroche, pe care au visat-o comunarzii. Guvernele burgheze care s-au perindat la cîrma Franței, au avut grijă să sugrume una cîte una libertățile republicane, să pună poveri din ce în ce mai grele pe spatele poporului.

Și iată că, în luna mai 1958, a preluat puterea guvernul generalului De Gaulle. A preluat-o folosindu-se de amenințări, de șiretlicuri și de încrederea unora care nă1ăjduiau o schimbare în bine.

Roadele guvernării lui De Gaulle s-au arătat din primele zile: dictatură, teroare, asuprire politică, mizerie, lipsuri...

Cînd Anul Nou 1959 a poposit în Franța, a găsit în cartierele mărginașe ale Parisului ferestre întunecate și sobe reci, iar rîsul copiilor nu l-a întîmpinat cu zurgălăii lui de argint.

Fiindcă de Anul Nou, generalul De Gaulle a pregătit pentru copiii muncitorilor francezi o sumedenie de „daruri" ale mizeriei:

I-a dat pradă frigului neîndurător al iernii, scumpind prețul cărbunilor și al gazului...

Le-a pus în obrajii palizi pecetea foamei, scumpind pîinea, laptele, carnea și zahărul...

Pe cei bolnavi i-a lăsat să se stingă fără nădejde, reducînd numărul medicamentelor distribuite prin asigurările sociale...

Pe alții i-a lăsat fără adăpost, majorînd chiria locuințelor...

Pe părinții acestor copii i-a aruncat pe drumuri, sporind cu sute de mii numărul șomerilor. Foștilor luptători le-a suprimat pensiile — și așa destul de mici — iar acestora nu le-a mai rămas decît să-și arate rănile îngrozitoare, cerșind mila trecătorilor...

Și în timpul acesta, guvernul De Gaulle cheltuiește zilnic trei miliarde de franci pentru războiul nedrept din Algeria, unde sînt trimiși să moară mii de tineri francezi.

VASILE MANUCEANU

reportaj / știri / informații / noutăți / tehnice / reportaj

Știința

FEREASTRA SPRE VIITOR

Sînt citeva luni doar de cind întreaga lume a fost uluită de uriașele realizări ale oamenilor sovietici in lupta pentru cucerirea spațiului cosmic. Lansarea celor trei sateliți artificiali, lansarea la 2 ianuarie 1959 a rachetei cosmice, toate acestea ne fac să ne gindim că nu va trece prea multă vreme pină cind oamenii vor zbura in cosmos. Și totodată se naște, firesc, întrebarea : ce taine ne va mai dezvălui Universul ?

Mai departe spre Soare

Știința modernă, a reușit să cunoască fenomenele care au loc în interiorul stelelor, precum și a Soarelui, arătind un lucru care pare puțin ciudat dar așa este : stelele sînt niște sfere gazoase de dimensiuni enorme. Soarele ni se pare mult mai strălucitor, numai datorită faptului că se află la o distanță mai mică de noi. Stelele se află la o distanță enorm de mare de Pămînt. S-a constatat că există și stele de zeci, sute și mii de ori mai strălucitoare ca Soarele și altele care sînt foarte slabe.

V-ați uitat oare vreodată la stele ? Unele sînt galbene, altele roșietice, altele bat în albastru. Culoarea stelelor ne permite să stabilim, cu aproximație, temperatura lor. Temperatura suprafeței stelelor variază intre 24.000° pentru cele albe și 3000° pentru cele roșii. Temperatura suprafeței Soarelui este aproximativ de 6000°. Soarele intrind în clasa stelelor de culoare gălbuie. Deși masa Soarelui este de 330.000 ori mai mare ca cea a Pămîntului, totuși Soarele este considerat o stea mijlocie dintre cele obișnuite.

Oare intr-adevăr, in sistemul solar există „sori" mai mari și mai fierbinți ca al nostru ? Din calculele astronomilor, din cercetări teoretice așa se pare să fie, dar nimeni nu a pătruns încă in spațiul stelar. Aceasta este ținta viitoare a savanților zilelor noastre.

Vehiculul stelar

La ce ar fi util să se facă o explorare in spațiul stelar? Mai intîi pentru a da răspuns multor întrebări puse de știință asupra modului cum este alcătuit sistemul stelar, despre variațiile radiațiilor diferitelor stele, condițiile climaterice și cele magnetice, eventuale condiții de viață care ar exista acolo.

Aparatura științifică a „vehiculului stelar" nu va diferi cu mult de cea a rachetei cosmice. Ceea ce ne interesează, în afară de condițiile meteorologice, presiune, temperatură etc., este variația de viteză datorită atracțiilor diferite dintre rachetă și stele, atracții care vor trebui să aibă loc, cum se crede, după legea atracției universale a lui Newton. Savanții sovietici urmăresc stabilirea cu precizie a cauzei atracției universale. Aparatura științifică va trebui să inlesnească tocmai rezolvarea acestei probleme.

Dacă racheta cosmică lansată recent de Uniunea Sovietică deschide o fereastră spre lămurirea numeroaselor taine ale Lunei și sistemului planetar, miine, și poate acest „miine" nu va fi deloc îndepărtat, „vehiculul stelar" va ajuta științei să pătrundă în lumea fără de margini a sistemului stelar, deschizîndu-i omului minunate perspective ale cunoașterii Universului.

Drumul noii planete

MATEI ALECSESCU
Directorul Observatorului Astronomic al Sfatului Popular al Capitalei

In ziua de 7 ianuarie, întreaga omenire a sărbătorit un minunat eveniment : racheta cosmică sovietică a devenit a zecea planetă a sistemului solar. Prima planetă artificială a sistemului nostru solar marchează un moment unic în istorie — trecerea de la simple observații și catalogare a planetelor la creerea de noi corpuri cerești.

Planeta artificială sovietică se va mișca un timp nelimitat în jurul Soarelui deschizînd poartă largă viselor celor mai îndrăznețe. Cine știe, poate că unii dintre voi, zburînd în prima navă cosmică o veți saluta recunoscători, ca pe o cunoștință veche.

Orbita noii planete artificiale se află între orbita Pămîntului și orbita planetei Marte. Cunoscînd aceasta este firesc să vă întrebați : Ce se va întîmpla mai departe cu ea, învîrtindu-se în jurul Soarelui ; în cît timp îl va înconjura ?

Cunoscut fiind că planetele situate la distanțe mai mici față de Soare decît Pămîntul se numesc în astronomie planete inferioare, iar planetele mai depărtate de Soare decît Pămîntul planete superioare, noua planetă artificială se înscrie în rîndul celor din a doua categorie. Legat de aceasta se poate explica și durata „anului" planetei artificiale.

Așa cum s-a anunțat, aceasta va dura 450 de zile, spre deosebire de anul terestru, care este de aproape 365 zile și de al planetei Marte, care e de 687 zile.

Să vedem de ce timpul în care planeta artificială efectuează o rotație completă în jurul Soarelui (timp numit în astronomie „perioada de revoluție") este mai mare decît al Pămîntului și mai mic decît al planetei Marte.

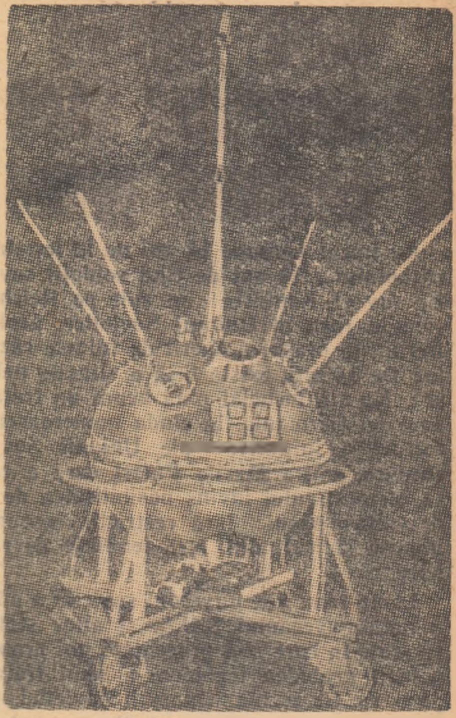
In una din legile sale cu privire la mișcarea corpurilor cerești, astronomul Kepler a enunțat, cu mai bine de trei secole în urmă, următorul principiu : cu cît orbita unei planete va fi mai îndepărtată de Soare, cu atît timpul ei de revoluție va fi mai mare.

Acest lucru este pe deplin demonstrat prin așa numita „lege a atracției universale", care ne spune că pentru un corp oarecare, forța de gravitație solară scade vertiginos pe măsură ce acest corp se depărtează de Soare. Astfel, la distanțe din ce în ce mai mari față de Soare, forța de atracție fiind tot mai mică, viteza necesară pentru menținerea pe orbită va fi și ea din ce în ce mai mică. Astronomii au putut verifica acest lucru prin calculele și măsurătorile efectuate, care arată că viteza Pămîntului pe orbita sa este de 29,8 km. pe secundă, iar a planetei Marte, care e mai depărtată de Soare, este de numai 24 km. pe secundă.

Vedem dar că în cazul unei planete mai îndepărtate de Soare intervine pe de o parte creșterea lungimii drumului parcurs în cadrul unei rotații complete iar pe de altă parte scăderea vitezei cu care aceasta se mișcă pe orbită. De aceea, planeta trebuie să parcurgă un drum mai lung, cu o viteză mai mică.

Aceasta este și situația planetei artificiale față de Pămînt, care se află mai aproape de Soare.

Urmărind zborul victorios în spații al planetei create de savanții sovietici, întreaga lume științifică întrevede cu emoție noile și nebănuitele orizonturi ce se deschid în domeniul cercetărilor cosmice.

Așa arată conteinerul cu aparatura științifică și de măsurat a rachetei cosmice sovietice (pe un cărucior înainte de a fi montat).

Din curiozitățile măsurării timpului

Știți ce era calendarul de... lapte ?

In vechiul Egipt, în mijlocul templului zeului Osiris, erau așezate 360 de vase mari, avînd o deschizătură la fund. Lîngă fiecare vas stătea cîte un preot, așa că acest calendar funcționa cu... 360 de preoți. In fiecare zi, unul din preoți își umplea cu lapte vasul și laptele se scurgea exact în 24 de ore. In clipa următoare, cel de al doilea preot dădea drumul laptelui din vasul său și așa mai departe, pînă la sfîrșitul anului.

Cam scump calendar, nu-i așa ?

★

Știți cine a construit primul ceas deșteptător din lume ?

Nimeni altul decît celebrul filozof grec Platon ! El a perfecționat o clepsidră, adică un ceasornic de apă, astfel că, la momentul dorit apa năvălea într-un vas de unde gonea aerul. Aerul, la rîndul său, pătrundea într-o figurină ce reprezenta un flautist în miniatură, care începea să cînte puternic din flaut, producînd sunete melodioase și... deșteptarea celor adormiți.

★

Vă veți mira aflînd ce tînăr este... minutul ! Intr-adevăr, el n-a împlinit nici 260 de ani. Minutele au apărut pe cadranele ceasornicelor abia în anul 1700.

In ce privește secundele, acestea n-au apărut decît prin 1760, la început doar pe cronometrele destinate navigatorilor care determinau longitudinea vasului după Lună, stele și un ceasornic precis.

CE VREȚI SĂ ȘTIȚI ?

„Cum se leagă cărțile"...

...ne întreabă Ion Dîmbiceanu de la Școala medie nr 14 cu limba de predare greacă din București. Pentru el ca și pentru cei pe care îi interesează acest lucru, iată răspunsul

Materialele și uneltele necesare se găsesc cu ușurință, iar priceperea de a lega cărțile o veți dobîndi lucrînd. Iată cum trebuie procedat. Desfaceți cu grijă cartea in fascicole, curățați-le de ațe și de cleiul cu care au fost broșate la tipografie și așezați-le in ordine după numărul paginilor. Apoi stringeți bine filele și crestați-le cu un cuțit sau fierăstrău in locul unde vor fi cusute

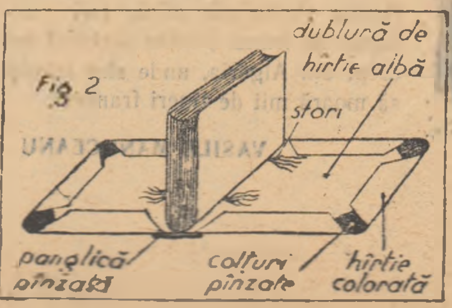
Cu un ac și ață tare coaseți fiecare fascicol de cele două panglici sau bucăți de sfoară întinse pe un mic gherghef. Ungeți cu o pensulă înmuiată în clei cald de tîmplărie cotorul legat al fascicolelor împreună cu panglicile sau sforile prinse. Lipiți imediat pe cotor o bucată de tifon și lăsați cartea să se usuce presînd-o între două scînduri (fig 1)

După uscare, cu un cuțit bine ascuțit (de preferință cismăresc) tăiați marginile neegale ale foilor care s-au deplasat la legat și fasonați rotund cotorul cărții prin batere ușoară cu un ciocan. Copertile se fac din carton (mucava) tăiate mai mari cu 2 mm decît marginile cărții, cărora le lipim pînză la cotor și cele patru colțuri, conform figurii nr 2. Lipiți apoi panglicile răsfirate ale cărții între cele două scoarțe, îmbrăcați scoarțele cu hîrtie colorată și desen potrivit și aplicați în interiorul copertii o dublură de hîrtie . (fig. 2 aspect general) Lăsați apoi cartea la uscat, tot presată între două scînduri.

Ingrijiți-vă și păstrați-vă astfel cărțile Foile nu se vor mai pierde, colțurile lor nu se vor mai îndoi iar copertile vor avea un aspect frumos și colorat în biblioteca voastră.

(Noua rubrică deschisă în acest număr va cuprinde sfaturi și îndrumări cerute de voi Pentru aceasta scrieți redacției ce vă interesează mai mult, ce ați vrea să găsiți în rubrica aceasta ?).

Un nou tip de autobuz „T. V. 2"

De curind, colectivul uzinei „Tudor Vladimirescu" a fabricat prototipul autobuzului „T.V. 2", elegant și confortabil.

In fotografie : *noul tip de autobuz „T.V. 2" părăsind curtea uzinei*

GALAŢI, ACUM 100 DE ANI

Pionierii de la cercurile Casei pionierilor din Galaţi au început, mai de mult, cercetarea ţinutului natal. Astfel, ajutaţi de tovarăşa Duţă Agripina, pionierii Munteanu Dan, Puşcaşu Eugenia, împreună cu colectivul lor, au studiat la Arhivele Statului, trecutul oraşului Galaţi.

Din documentele prăfuite li s-au ţesut în faţa ochilor imagini de acum aproape o sută de ani. Multe lucruri le erau neclare, iar altele îi impresionau aşa de mult încît stăteau ore întregi reconstituind felurite amănunte istorice.

Un bătrîn profesor, care se găsea întîmplător la arhive, văzîndu-i aşa de pasionaţi, i-a strîns în jurul său şi le-a istorisit despre trecutul Galaţilor, luînd în seamă, fireşte şi „cercetările" lor.

— Oraşul se numea mai de mult „Satul lui Gălaţ". Ulterior i s-a spus „Galaţi" de către locuitori... Şi imaginile de acum o sută de ani revin cu tot pitorescul şi neobişnuitul lor.

...Străzile strîmbe, murdare, sînt în fierbere. Au sosit corăbii din ţinuturi îndepărtate. Localnicii se string să-i vadă pe străinii care-i privesc şi ei curioşi. Sînt de toate neamurile şi vorbesc în limbi diferite. In port, corăbii mari. Oamenii mulţi le descarcă de mirodenii şi de alte mărfuri spre a le încărca iarăşi cu grîu valah, cu miere şi lemne.

In centrul oraşului, alcătuit din biete şandramale printre care răsare cîte o casă mai arătoasă, negustorii îşi laudă marfa cu glasuri răguşite. Iar zarafii, cu cîte o măsuţă în faţă, schimbă bani, de zor. Lumea săracă, de care oraşul era plin, trecea în colo şi încoace în căutare de lucru...

Pionierii ascultau cu atenţie. Li se spune unde a fost „Teatrul lui Bogdan". O clădire cu aspect de han cu o intrare luminată de felinare veşnic pîlpîind, aduceau lui Bogdan venituri mari. Cînd ploua, actorii glumeau introducînd în piesa jucată replici în legătură cu ploaia. Bogaţii, aşteptaţi cu nerăbdare de slugi, se amuzau grozav.

Nu mică le-a fost emoţia cînd li s-a spus că unde e acum grupul şcolar sanitar, au fost pe vremuri casele lui Costache Negri, prieten al lui V. Alecsandri şi poet.

Pionierii au mai aflat că Palatul de Cultură de azi a fost înainte hanul unui moşier, Ventura.

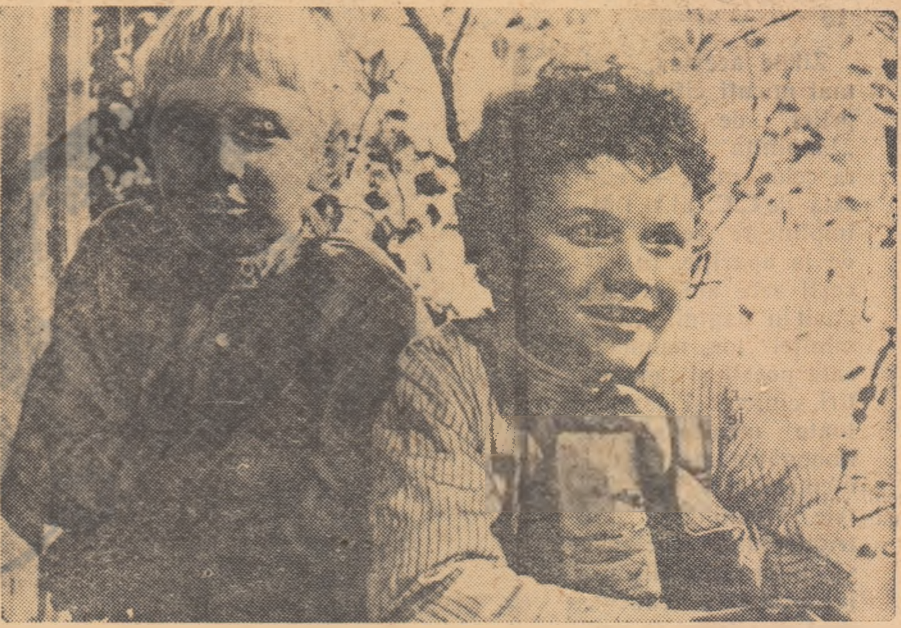
După cîteva zile, cercetătorii au colindat oraşul pe traseul: Casa pionierilor, străzile Republicii, Puşkin, Grădina publică etc. pentru a confrunta datele de la arhivă cu ceea ce există azi. Il însoţea şi profesorul cel bătrîn.

Cercetările au continuat la Lacul Brateş, pe valea Siretului şi în multe alte locuri pitoreşti şi interesante.

N. UNGUREANU

Misterul castelului părăsit

După „Timur şi băieţii lui", „Ciuk şi Ghek", „Soarta Toboşarului" iată că o nouă povestire a cunoscutului scriitor sovietic pentru copii, Arcadii Gaidar, stă la baza filmului „Misterul castelului părăsit".

Filmul ne prezintă aventurile eroice a unor băieţi care descoperă în ruinele unui castel secretul unui tezaur îngropat.

Datorită curajului lui Dergaci, Valka şi Iaşka, eroii filmului, după o luptă plină de dramatism cu bandiţii contrarevoluţionari care voiau să pună stăpînire pe comoară, tezaurul este salvat.

In acţiunea lor sînt ajutaţi de Lup cîinele lui Iaşka prin care Dergaci dă de ştire despre existenţa bandiţilor.

Figurile lui Valka şi Iaşka, curajul, spiritul lor de solidaritate, îi ajută să izbîndească pînă la urmă.

Jocul micilor actori sobru şi degajat, plin de vioiciune, dramaticele peripeţii ale celor trei băieţi, ţin mereu încordată atenţia celor ce vizionează acest film şi de la prima lor apariţie pe ecran trezesc simpatia spectatorilor.

Realizat în regia cunoscutului regizor sovietic A. Romm, filmul „Misterul castelului părăsit" este o nouă realizare valoroasă a cinematografiei sovietice, în genul artistic al filmului de aventuri cu un bogat conţinut educativ dedicat tineretului.

In fotografii: doi din eroii filmului — Valka şi Iaşka căţăraţi pe o scară la fereastra spitalului în care e internat cel de-al treilea erou — Dergaci.

CURIOZITATI SPORTIVE

1—1

Intîmplarea despre care vom vorbi, s-a întîmplat într-un sat iugoslav. Pe terenul de fotbal, două echipe susţineau cu înverşunare un meci. Echipa oaspe conducea cu 1—0 iar gazdele făceau zadarnice eforturi pentru a marca golul egalizator. Mai erau numai două minute pînă la terminarea partidei, cînd, centrul înaintaş al gazdelor a tras, imprecis, spre poarta adversă, spre dezamăgirea spectatorilor, dar.., mingea s-a lovit în drumul ei de un... iepure intrat pe neaşteptate pe teren, şi a intrat în... gol! Era 1—1!

MARATON PUGILISTIC

In anul 1893, la New Orleans, s-a desfăşurat meciul de box dintre Burke şi Brown. Intîlnirea s-a disputat în... 110 reprize. După, nici mai mult nici mai puţin decît 439 de minute, meciul a luat sfîrşit cu un rezultat la egalitate. A fost un adevărat maraton pugilistic.

20.000.000 DE SPORTIVI

In Uniunea Sovietică, ţara în care sportul este practicat de peste 20.000.000 de oameni, există 1700 de stadioane, 6.200 de terenuri sportive, 8.200 săli de sport, 35.000 terenuri de fotbal, 35.000 terenuri de baschet, 200.000 de terenuri de volei şi peste 2.500 baze de schi.

CEI MAI BUNI FOTBALIŞTI ROMÎNI AI ANULUI 1958

Reporterul sportiv al ziarului „Romînia liberă", B. Berceanu, urmărind evoluţiile celor mai dotaţi fotbalişti romîni, a publicat o listă a fotbaliştilor fruntaşi. Aceştia ar fi: *Toma* (C.C.A), *Popa* (Dinamo Bucureşti), *Motroc* (Dinamo Bucureşti), *Macri* (Rapid), *Al. Vasile* (Dinamo Bucureşti) *Nunweiller* (Dinamo Bucureşti), *Oaidă* (Progresul), *Constantin* (C.C.A.) *Alexandrescu* (C.C.A.), *Eftimie* (Dinamo Bacău), *Bădulescu* (Flacăra).

Concursul
pentru cea mai bună corespondenţă

In cinstea zilei de 30 aprilie 1959, ziua aniversării a zece ani de la înfiinţarea organizaţiei de pionieri din ţara noastră, gazeta „Scînteia pionierului" organizează concursul pentru „CEA MAI BUNA CORESPONDENŢA".

Ne puteţi scrie despre noile realizări ale regimului democrat popular, în localitatea voastră, despre îndeplinirea sarcinilor reeşite din Plenara a V-a şi a VI-a a C.C. al U.T.M., ca de pildă: creşterea animalelor mici, a păsărilor, plantarea de pomi, împăduriri, îndiguiri, ajutorul dat G.A.C.-urilor, întovărăşirilor şi S.M.T.-urilor, de asemenea ajutorul dat la curăţenia şi înfrumuseţarea străzilor, a şcolii; acţiuni pentru strîngerea fierului vechi, a maculaturii, a sticlei etc. Ne mai puteţi scrie întîmplări şi aspecte din viaţa şi activitatea pionierească, despre învăţătură, sport, prietenie, excursii. In cadrul concursului ne mai puteţi trimite, descrierea locului natal, culegeri din folclor etc.

Aşa cum am anunţat în numărul 52 din 25 decembrie 1958 concursul începe la 15 ianuarie şi se încheie la 15 aprilie 1959. In această perioadă ne puteţi trimite mai multe scrisori. Cîştigători vor fi aceia care vor trimite cele mai bune scrisori.

Pe măsură ce scrisorile pentru concurs vor sosi, pe cele mai bune le vom publica la rubrica: „CEA MAI BUNA CORESPONDENŢA".

LA SFIRŞITUL CONCURSULUI SE VOR DA PREMII.

Aşteptăm corespondenţele voastre. Vă dorim succes!

Nu uitaţi să specificaţi pe plic: „PENTRU CONCURS" şi să scrieţi adresa completă.

tolba cu scrisori

Primul prieten cu care voi sta de vorbă în acest an, este Grigoraş Trandafir **din clasa a IV-a a Şcolii din comuna Cîndeşti — Suceava. Grigoraş a citit în „Scînteia pionierului" despre strădania pionierilor din oraşul sovietic Iarţevo, de a culege folclor şi s-a hotărît să ne trimită cîteva cîntece auzite de el:**

„Şi-am zis verde foi trifoi
Ne-a făcut maica pe doi,
Unul marţea, altul joi
Şi-a umplut lumea cu noi
Şi-a făcut şi-o surioară
Să ne stringem grămăgioară..."

Dragă Grigoraş, e foarte bine că încerci să înveţi din înţelepciunea poporului nostru care a turnat în stihuri nepieritoare frumuseţi. Aş vrea să-mi trimiţi şi cîntece noi, despre viaţa nouă a satului, cîntece ale bucuriei...

Sava Sile **din comuna Grădişte, mi-a trimis primul capitol al unei povestiri intitulată „Detectivii" şi, ca orice autor care vrea să pară mai „misterios", şi-a ales şi un pseudonim, ciudat, ce-i drept: Pallas. Povestirea sa interesează şi este scrisă cu îngrijire. Impresionează mai ales dorinţa de a oglindi o prietenie între doi fraţi care, certaţi la început pentru un lucru mărunt, au mustrări de cuget şi se împacă spre bucuria părinţilor**

De la brăileanul Popa Virgil, **am primit un basm care mi-a plăcut foarte mult şi pe care îl voi spune nepoţilor mei. Frumos povesteşti tu, Virgile şi scrisoarea ta m-a bucurat, aşa cum m-au bucurat şi versurile lui** Katz Eugen **din Satu Mare:**

„Dar în zare ce se-aude, parc-un urlet de chemare.
Lupii fug în haite repezi, făcînd gălăgie mare.
Ei fug urmărind urmele pe zăpadă spumegînd,
Pînă ce ajung la prada ce s-ascunde tremurînd.

Şi tristeţea apărută din a pasărei faringe
Şi al ciorii zgomot pe pămîntul ud de sînge,
Toate ale iernii larme, ale iernii vietăţi
Prevestesc sosirea serii, pe pămînt şi printre ceţi...

Se vede, Eugene, că îţi place natura, iarna, pădurea şi (dar să nu ne mai audă nimeni) pastelurile lui Vasile Alecsandri, cu care seamănă puţin poezioara ta.

Plicuri cu stihuri am mai primit de la Tupan Marius **din Tîmpa,** Iacob Agneta **din Bucureşti,** Dănuţ Homescu **din Tîrgu Jiu,** Maria Leoveanu **din Cluj,** Hosszu Vasile, **tot din Cluj,** Ilie Lucia **din comuna Bătrîni şi** Mariana Foioşanu **din Reşiţa.**

Tuturor, moşul le mulţumeşte şi îi aşteaptă cu alte veşti frumoase.

MOŞ TOMA POŞTAŞUL

Salut „Luminiţei“

Zilele acestea, cei mai micuţi cititori au prilej de bucurie: „Luminiţa“ — revista celor mici, — editată de C.C. al U.T.M. împlineşte zece ani de la apariţie. In aceşti zece ani, ei au găsit în paginile „Luminiţei“ lor, nenumărate poezii şi povestiri, cîntece şi desene, toate menite să le îmbogăţească sentimentele şi cunoştinţele. Inchinate patriotismului socialist şi internaţionalismului proletar, educîndu-i pe cititori în spiritul dragostei şi devotamentului nemărginit faţă de partidul nostru, înfăţişînd realizările regimului nostru de democraţie populară şi condiţiile minunate în care trăiesc copiii din patria noastră, paginile „Luminiţei“ şi-au cîştigat preţuirea a nenumăraţi cititori. Prin paginile „Luminiţei“, cititorii ei s-au împrietenit şi mai mult cu copiii sovietici şi cu copiii celorlalte ţări socialiste, solidarizîndu-se în acelaşi timp cu copiii tuturor popoarelor lumii care luptă pentru pace şi prietenie, pentru o viaţă mai bună.

Acum, la cea de a zecea aniversare a „Luminiţei“, colectivul redacţional al „Scînteii pionierului“ îi adresează un călduros „Salut voios de pionier!“ urîndu-i noi succese şi la mulţi ani, atît ei cît şi cititorilor ei!

SCINTEIA PIONIERULUI

Poveste despre trei fulare, o teză şi o adunare de unitate

In sala unde se ţinea adunarea de unitate era o linişte neobişnuită — şi de aceea glasurile vorbitorilor răsunau ciudat de limpezi. Toate privirile erau îndreptate către cele trei fete scoase în faţa careului. Toate trei îşi ţineau privirile în pămînt, toate trei aveau cîte un fular gros în jurul gîtului şi toate trei, la răstimpuri, se porneau să tuşească de ţi se rupea inima.

Cu toate acestea, asprimea vorbitorilor nu se domolea...

...Şi totuşi, cele trei pioniere se numărau printre cele mai bune la carte din clasă. Nu mai departe decît la ultimele teze luaseră note foarte, foarte bune. Cum se face atunci că ajunseseră să fie scoase în faţa careului unităţii?

★

Cu cîteva zile mai înainte, Mihaela, Doina şi Maria din clasa a VII-a, după ce terminaseră cursurile mergeau voioase către casă.

— Fetelor, încep tezele! spuse una dintre ele. Ce-i de făcut?

— Dar bine, tu, ce întrebare-i asta? Doar nu vrei să spui că ţi-e frică de teze! Sîntem tustrele printre cele mai bune din clasă!

— Da, desigur, însă nu-i vorba de frică, ci de notă... De ştiut, o să ştim noi ceva la teze, dar nu acesta e lucrul cel mai important, ci nota!

— Cum adică?

— Uite-aşa. Noi avem, pînă acum, medii mari. Dacă luăm în teze vreun 7 sau vreun 8 şi ne stricăm mediile?! Ei?

— Hm, aici ai dreptate! încuviinţă una dintre ele. Dacă ne stricăm mediile?

— Tţţţ, ce ne facem, fetelor? sări şi cealaltă. Sîntem cele mai bune din clasă, şi trebuie să rămînem în frunte cu orice preţ.

Acum le pierise voioşia. Mergeau îngîndurate, cu servietele ţinute neglijent. Se încruntau, se mirau, căutau... Deodată, una se bătu cu palma peste frunte:

— Ah, am o idee!

— Spune repede!

— O clipă. Mai întîi, cînd dăm prima teză?

— Ai uitat? Poimîine!

★

— Ei bine, atunci mîine vom...

A doua zi, în clasa a VII-a, tovarăşii profesori primiră, la apel, de trei ori răspunsul „absent“. Trei fete, trei pioniere, nu veniseră la şcoală. Clasa se miră. In ziua următoare, ziua tezei, misterul păru că se limpezeşte. Cele trei fete apărură în clasă cu ochii roşii, în fulare strînse sub bărbie şi tuşind de mama focului.

— Am fost bolnavă... spuse Doina.

— Şi eu la fel... explică Mihaela.

— Eu încă nici nu m-am făcut bine... ţinu să adauge Maria. Cu toate acestea, iată, vin la teză. Nu mă lasă inima să lipsesc tocmai la teză!

Şi se porniră toate trei pe o tuse de zăngăneau geamurile.

Pionierii le priviră compătimitori. De, se mai îmbolnăveşte omul. Cîţiva chiar îşi exprimară admiraţia că, deşi bolnave, au venit la teză.

A sosit şi ora tezei. S-a dat subiectul. Condeiele tuturor au început să alerge grăbite pe hîrtie. Cele mai harnice erau, se văzu îndată, condeiele celor trei suferinde... Se învioraseră de-a-binelea fetele. Uitaseră să şi tuşească. Ba, una îşi desfăcuse şi fularul. Cu o bună dispoziţie de invidiat, umpleau pagină după pagină. Era limpede, cunoşteau la perfecţie subiectul.

Dar, nu predară bine tezele şi nu sună bine de recreaţie, că începură din nou să tuşească, îşi vîrîră din nou bărbiile în fulare şi începură iarăşi să-şi strîmbe chipurile a suferinţă. In ora următoare, fularele se ridicară pînă la nas... Acest lucru n-o împiedică totuşi pe Doina să-i şoptească Mariei:

— Tu, eu nu mai stau la celelalte ore... Nu m-am pregătit la nici un obiect pentru azi, am învăţat doar pentru teză. Dacă mă ascultă, e prăpăd! Iau o notă care-mi dă peste cap toate mediile!

— Nici eu nu m-am pregătit... îi răspunse, tot în şoaptă, Maria. Hai să plecăm. S-au convins doar cu toţii că sîntem bolnave...

Şi, în recreaţie, cele două plecară... Nu peste mult dispăru şi Mihaela.

De-acum lucrurile luaseră o întorsătură cam curioasă. Pionierii simţiră ca se petrece ceva nefiresc. In după-amiaza aceleiaşi zile, tovarăşa instructoare superioară, îngrijată de soarta celor trei fete, dădu un telefon acasă la familia Mihaelei.

Răspunse frăţiorul mai mic al Mihaelei:

— Alo!

— Alo, te rog, cu Mihaela!

De cealaltă parte a firului, băieţaşul strigă: „Mihaela, hai la telefon!“ „Cine e?“ se auzi vocea îndepărtată a fetii. Şi băieţaşul întrebă la telefon:

— Cine e?

— Instructoarea superioară? răspunse tovarăşa.

Micuţul repetă în casă răspunsul, şi din nou se auzi vocea fetii: „Spune-i repede că nu-s aici, că m-am dus la doctor!“.

Conştiincios, prîslea transmise în receptor:

— Zice că s-a dus la doctor!

★

Glasurile celor care vorbeau răsunau în tăcerea sălii, ciudat de limpezi:

— Mihaela, Doina şi Maria ne-au minţit.

— Au lipsit anume înainte de teză ca să se pregătească în aşa fel încît să nu-şi strice mediile!

— In schimb, n-au învăţat la celelalte materii — şi de aceea au fugit de la orele de după teză!

— La aceste ore, eleve mai slabe decît ele au obţinut note bune. Ijacu, Iliescu, Deleanu, au luat nota 10! Ele au învăţat nu numai pentru teză, ci şi pentru obiectele din ziua aceea!

— Maria, Mihaela şi Doina au dat dovadă de laşitate!

— Degeaba iei note bune, cînd ai un caracter slab!

Fularele celor trei fete deveniseră de prisos. Nici tusea prefăcută nu mai avea rost. Nici răsuflarea voit grăbită nu le mai aducea vreun folos. Unitatea limpezise totul — şi acum le trăgea cu asprime la răspundere. Şi cele trei fete îşi ridicară privirea. Se uitară drept în ochii pionierilor. Nu văzură însă nici ură, nici răutate. Văzură o dorinţă sinceră ca ele să-şi recunoască greşeala şi să se îndrepte.

Şi recunoscură. Cinstit, demn, pionereşte. Promiseră că-şi vor schimba purtările, că vor adăuga notelor bune un caracter, ferm, puternic.

ECATERINA REDEI

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA Bucureşti, Piaţa „Scînteii“ tel 17.60.10; 17.61.10 Abonamentele se fac la oficiile poştale, factorii poştali şi difuzorii voluntari din şcoli.
Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin“.